

DYREKTYWA KOMISJI 2006/111/WE**z dnia 16 listopada 2006 r.****w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(Wersja skodyfikowana)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 86 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Komisji 80/723/EWG z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi i przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw⁽¹⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁽²⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy ją zatem skodyfikować.
- (2) Przedsiębiorstwa publiczne odgrywają istotną rolę w gospodarce narodowej państw członkowskich.
- (3) Państwa członkowskie czasami przyznają specjalne lub wyłączne prawa poszczególnym przedsiębiorstwom, a także dokonują wypłat pieniężnych lub innych świadczeń na rzecz poszczególnych przedsiębiorstw zobowiązanych do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym. Przedsiębiorstwa te często konkurują z innymi przedsiębiorstwami.
- (4) Artykuł 295 Traktatu przewiduje, że Traktat nie przesądza w niczym zasad prawa własności w państwach członkowskich. Nie powinna mieć miejsca nieuzasadniona dyskryminacja między przedsiębiorstwami publicznymi i prywatnymi w stosowaniu reguł konkurencji. Niniejsza dyrektywa powinna być stosowana zarówno do przedsiębiorstw publicznych, jak i prywatnych.
- (5) Traktat wymaga od Komisji zagwarantowania, aby państwa członkowskie nie przyznawały przedsiębiorstwom publicznym bądź prywatnym pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem.
- (6) Jednakże skomplikowanie stosunków finansowych między krajowymi władzami publicznymi a przedsiębiorstwami publicznymi utrudnia wykonywanie tego obowiązku.
- (7) Rzetelne i skuteczne stosowanie zasad pomocy zapisanych w Traktacie zarówno wobec przedsiębiorstw publicznych, jak i prywatnych będzie możliwe dopiero, jeżeli te stosunki finansowe uczyni się przejrzystymi.
- (8) Przejrzystość taka, zastosowana do przedsiębiorstw publicznych, powinna umożliwić dokonanie wyraźnego odróżnienia roli państwa jako władzy publicznej od jego roli jako właściciela.
- (9) Artykuł 86 ust. 1 Traktatu nakłada zobowiązania na państwa członkowskie względem przedsiębiorstw publicznych oraz przedsiębiorstw, którym państwa członkowskie przyznały prawa specjalne bądź wyłączne. Artykuł 86 ust. 2 Traktatu stosuje się do przedsiębiorstw, którym powierzono świadczenie usług o ogólnym interesie gospodarczym. Artykuł 86 ust. 3 Traktatu wymaga, aby Komisja zapewniła stosowanie postanowień tego artykułu, oraz zapewnia Komisji odpowiednie środki do tego celu. Dla zapewnienia stosowania postanowień art. 86 Traktatu Komisja musi dysponować niezbędnymi informacjami. To pociąga za sobą konieczność określenia warunków dla zagwarantowania właściwej przejrzystości.
- (10) Powinno być zatem wyraźnie określone, co należy rozumieć pod pojęciami „organy publiczne” i „przedsiębiorstwa publiczne”.
- (11) Państwa członkowskie mają różne struktury administracji terytorialnej. Niniejsza dyrektywa powinna stosować się do władz publicznych na wszystkich poziomach w każdym państwie członkowskim.
- (12) Władze publiczne mogą wywierać dominujący wpływ na zachowanie przedsiębiorstw publicznych nie tylko w przypadku, gdy są właścicielem lub posiadają większościowy udział, ale również ze względu na uprawnienia, jakie posiadają w organach zarządzających lub nadzorczych w wyniku przepisów odnoszących się do przedsiębiorstwa bądź sposobu, w jaki rozłożone są udziały.
- (13) Przekazywanie funduszy publicznych do przedsiębiorstw publicznych może odbywać się bezpośrednio lub pośrednio. Przejrzystość musi być osiągnięta bez względu na sposób, w jaki dokonuje się takie przekazanie funduszy publicznych. Konieczne może być również zapewnienie dostępu do odpowiednich informacji dotyczących przyczyn tego przekazania funduszy publicznych oraz ich rzeczywistego wykorzystania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 195 z 29.7.1980, str. 35. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/81/WE (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 47).

⁽²⁾ Patrz: załącznik I, część A.

- (14) Złożona sytuacja związana z różnorodnością form publicznych i prywatnych przedsiębiorstw, którym przyznane zostały prawa specjalne lub wyłączne, albo którym powierzone zostało świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym, a także zakres działalności, którą może prowadzić pojedyncze przedsiębiorstwo, oraz różny stopień liberalizacji rynku w różnych państwach członkowskich mogłyby skomplikować stosowanie zasad konkurencji, w szczególności art. 86 Traktatu. Dlatego niezbędne jest, aby państwa członkowskie oraz Komisja dysponowały szczegółowymi danymi na temat wewnętrznej struktury finansowej i organizacyjnej takich przedsiębiorstw, w szczególności oddzielnie i rzetelnie prowadzonymi księgami odnoszącymi się do poszczególnych rodzajów działalności danego przedsiębiorstwa.
- (15) Księgi powinny ukazywać rozróżnienie między poszczególnymi rodzajami działalności, koszty i dochody odnoszące się do każdego rodzaju działalności oraz metody przyporządkowania i rozliczania dochodów i kosztów. Oddzielne księgi powinny być dostępne, z jednej strony, dla produktów i usług, co do których państwo członkowskie przyznało prawo specjalne lub wyłączne lub też powierzyło przedsiębiorstwu świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym, a także, z drugiej strony, dla wszystkich innych produktów lub usług wytwarzanych lub świadczonych przez przedsiębiorstwo. Obowiązek dzielenia ksiąg nie powinien odnosić się do przedsiębiorstw, których działalność ogranicza się do świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym i które nie prowadzą działalności poza świadczeniem danych usług w ogólnym interesie gospodarczym. Nie wydaje się konieczny wymóg dzielenia ksiąg w zakresie usług w ogólnym interesie gospodarczym albo w zakresie objętym prawami specjalnymi lub wyłącznymi, o ile nie jest to niezbędne do rozliczenia dochodów i kosztów między tymi usługami i produktami a takimi, które nie są usługami w ogólnym interesie gospodarczym albo prawami specjalnymi lub wyłącznymi.
- (16) Wymaganie od państw członkowskich zapewnienia prowadzenia oddzielnych ksiąg przez odpowiednie przedsiębiorstwa stanowi najbardziej skuteczny sposób efektywnego stosowania w takich przedsiębiorstwach zasad konkurencji. W 1996 r. Komisja przyjęła komunikat w sprawie usług o ogólnym interesie gospodarczym w Europie⁽¹⁾, uzupełniony następnym komunikatem w 2001 r.⁽²⁾, w których podkreśla wagę takich usług. Należy koniecznie brać pod uwagę znaczenie danego sektora, który może obejmować usługi o ogólnym interesie gospodarczym, silną pozycję rynkową odpowiednich przedsiębiorstw oraz wrażliwość powstającej konkurencji w liberalizowanych sektorach. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, dla osiągnięcia podstawowego celu, jakim jest przejrzystość, słuszne i niezbędne jest ustanowienie zasad dotyczących takiego oddzielenia ksiąg. Niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia celów, do których dąży się zgodnie z art. 5 akapit trzeci Traktatu.
- (17) W niektórych sektorach przepisy przyjęte przez Wspólnotę wymagają od państw członkowskich i niektórych przedsiębiorstw prowadzenia oddzielnych ksiąg. Niezbędne jest zapewnienie równego traktowania wszystkich rodzajów działalności gospodarczej we Wspólnocie i rozszerzenie wymogu prowadzenia oddzielnych ksiąg na wszystkie porównywalne sytuacje. Niniejsza dyrektywa nie powinna zmieniać szczególnych zasad ustanowionych w tym samym celu w innych przepisach wspólnotowych i nie powinna odnosić się do form działalności przedsiębiorstw objętych tymi przepisami.
- (18) Niektóre przedsiębiorstwa powinny być wyłączone ze stosowania niniejszej dyrektywy z racji wielkości swoich obrotów. Dotyczy to tych przedsiębiorstw publicznych, których działalność nie jest prowadzona na taką skalę, która usprawiedliwiałaby obciążenie administracyjne wynikające z zapewnienia przejrzystości. Ze względu na ograniczony potencjalny wpływ na handel między państwami członkowskimi nie jest obecnie konieczne wymaganie prowadzenia oddzielnych ksiąg w przypadku świadczenia pewnych rodzajów usług.
- (19) Niniejsza dyrektywa nie uchybia innym postanowieniom Traktatu, szczególnie art. 86 ust. 2, art. 88 i art. 296 ani innym zasadom dotyczącym dostarczania Komisji informacji przez państwa członkowskie.
- (20) Gdy rekompensata za realizację usług w ogólnym interesie gospodarczym została ustalona na dany okres w wyniku zastosowania otwartych, przejrzystych i niedyskryminujących procedur, nie wydaje się konieczne, aby przedsiębiorstwa w takim wypadku musiały prowadzić oddzielne księgi.
- (21) Przedsiębiorstwa, o których mowa, konkurują z innymi przedsiębiorstwami i dlatego przekazane informacje powinny być objęte obowiązkiem tajemnicy zawodowej.
- (22) System sprawozdawczości oparty na kontroli *ex post* przepływów finansowych między władzami publicznymi a przedsiębiorstwami publicznymi z sektora przemysłu wytwórczego umożliwi Komisji wypełnienie jej obowiązków. Taki system kontroli musi obejmować szczególne informacje finansowe.
- (23) W celu ograniczenia obciążeń administracyjnych nakładanych na państwa członkowskie, system sprawozdawczy powinien korzystać zarówno z publicznie dostępnych danych, jak i informacji dostępnych dla udziałowców większościowych. Należy dopuścić przedstawianie skonsolidowanych sprawozdań. Niezgodna z prawem pomoc udzielana największym przedsiębiorstwom sektora wytwórczego ma najbardziej zniekształcający wpływ na konkurencję na wspólnym rynku. Zatem taki system sprawozdawczości może obecnie zostać ograniczony do przedsiębiorstw o rocznym obrocie powyżej 250 milionów EUR.

(1) Dz.U. C 281 z 26.9.1996, str. 3.

(2) Dz.U. C 17 z 19.1.2001, str. 4.

(24) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie zapewniają przejrzystość stosunków finansowych między organami publicznymi a przedsiębiorstwami publicznymi, jak przewidziano w niniejszej dyrektywie, tak, aby wyraźnie wskazane były następujące elementy:

- a) fundusze publiczne udostępniane bezpośrednio przez organy publiczne danym przedsiębiorstwom publicznym;
- b) fundusze publiczne udostępniane przez organy publiczne za pośrednictwem przedsiębiorstw publicznych lub instytucji finansowych;
- c) rzeczywiste wykorzystanie tych funduszy publicznych.

2. Z zastrzeżeniem szczególnych przepisów określonych przez Wspólnotę, państwa członkowskie zapewniają właściwe odzwierciedlenie w oddzielnych księgach struktury finansowej i organizacyjnej każdego przedsiębiorstwa zobowiązanego do prowadzenia takich oddzielnych ksiąg, tak aby wyraźnie wskazane były następujące elementy:

- a) dochody i koszty związane z różnymi rodzajami działalności;
- b) szczegółowe wyjaśnienie metody przypisywania i rozliczania dochodów i kosztów związanych z różnymi rodzajami działalności.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „organy publiczne” oznaczają wszystkie władze publiczne, w tym władze państwowe i regionalne, a także lokalne i wszelkie inne władze terytorialne;
- b) „przedsiębiorstwa publiczne” oznaczają każde przedsiębiorstwo, na które władze publiczne mogą, bezpośrednio lub pośrednio, wywierać dominujący wpływ z racji bycia jego właścicielem, posiadania w nim udziału kapitałowego lub ze względu na zasady, które nim rządzą.

Dominujący wpływ ze strony władz publicznych zakłada się wówczas, gdy władze te, pośrednio lub bezpośrednio, w odniesieniu do przedsiębiorstwa:

- i) posiadają większą część subskrybowanego kapitału przedsiębiorstwa; lub

ii) kontrolują większość głosów przypadających na akcje wyemitowane przez przedsiębiorstwa; lub

iii) mogą mianować więcej niż połowę członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego przedsiębiorstwa;

c) „przedsiębiorstwa publiczne z sektora przemysłu wytwórczego” oznaczają każde przedsiębiorstwo, którego głównym przedmiotem działalności, to znaczy stanowiącym nie mniej niż 50 % jego całkowitych rocznych obrotów, jest wytwórczość. Przedsiębiorstwa te stanowią tę grupę, której działalność można zaklasyfikować w sekcji D – Przemysł Wytwórczy, co stanowi podsekcja DA do podsekcji DN włącznie, klasyfikacji NACE (Rev. 1) ⁽¹⁾;

d) „przedsiębiorstwo zobowiązane do prowadzenia oddzielnych ksiąg” oznacza każde przedsiębiorstwo, któremu zgodnie z art. 86 ust. 1 Traktatu przyznane zostały przez państwo członkowskie prawa specjalne lub wyłączne albo któremu powierzono zostało świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym zgodnie z art. 86 ust. 2 Traktatu oraz otrzymuje rekompensatę za świadczenie usług publicznych w odniesieniu do takiej usługi, a które prowadzi także inną działalność;

e) „różne rodzaje działalności” oznaczają, z jednej strony, wszystkie rodzaje produktów lub usług, w stosunku do których przyznane zostały przedsiębiorstwu prawa specjalne lub wyłączne, a także, z drugiej strony, każdy inny rodzaj produktów lub usług, będących przedmiotem działalności tego przedsiębiorstwa;

f) „prawa wyłączne” oznaczają prawa przyznane jednemu przedsiębiorstwu przez państwo członkowskie na mocy dowolnego instrumentu ustawowego, wykonawczego lub administracyjnego, zastrzegające dla tego przedsiębiorstwa wyłączne prawa do świadczenia usług lub prowadzenia działalności na danym obszarze geograficznym;

g) „prawa specjalne” oznaczają prawa przyznane przez państwo członkowskie ograniczonej liczbie przedsiębiorstw, na mocy dowolnego instrumentu ustawowego, wykonawczego lub administracyjnego, które na danym obszarze geograficznym:

i) ograniczają do dwóch lub więcej liczbę takich przedsiębiorstw, mających zezwolenie na świadczenie usług lub podejmowanie działalności, na zasadzie innej niż poprzez stosowanie obiektywnych, proporcjonalnych i niedyskryminujących kryteriów; lub

ii) wyznaczają, na zasadzie innej niż przez stosowanie takich kryteriów, kilka konkurujących ze sobą przedsiębiorstw do świadczenia usług lub podjęcia działalności; lub

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 3.4.1993, str. 1.

iii) przyznają jakiegokolwiek przedsiębiorstwu lub przedsiębiorstwom, na zasadzie innej niż przez stosowanie takich kryteriów, jakichkolwiek ustawowych lub administracyjnych korzyści, które mają istotny wpływ na zdolność innych przedsiębiorstw do świadczenia tych samych usług lub prowadzenia tego samego rodzaju działalności na tym samym obszarze geograficznym na warunkach zasadniczo równoważnych.

Artykuł 3

Przejrzystość, o której mowa w art. 1 ust. 1, stosuje się w szczególności do następujących aspektów stosunków finansowych między organami publicznymi a przedsiębiorstwami publicznymi:

- a) wyrównywanie strat operacyjnych;
- b) przekazywanie kapitału;
- c) niepodlegające zwrotowi dotacje i pożyczki na uprzywilejowanych warunkach;
- d) przyznawanie korzyści finansowych przez zrzekanie się zysków lub zwrotu należnych sum;
- e) zrzekanie się normalnego zysku od wykorzystanych funduszy publicznych;
- f) kompensowanie obciążeń finansowych nakładanych przez władze publiczne.

Artykuł 4

1. W celu zapewnienia przejrzystości, o której mowa w art. 1 ust. 2, państwa członkowskie przyjmą niezbędne środki w celu zagwarantowania, że w każdym z przedsiębiorstw zobowiązanych do prowadzenia oddzielnych ksiąg:

- a) wewnętrzne księgi odpowiadające poszczególnym rodzajom działalności są prowadzone oddzielnie;
- b) wszystkie dochody i koszty są prawidłowo przypisywane lub rozliczane na podstawie konsekwentnie stosowanych i mających obiektywne uzasadnienie zasad rachunkowości kosztowej;
- c) zasady rachunkowości kosztowej, według których prowadzone są oddzielne konta, są jasno określone.

2. Ustęp 1 stosuje się tylko do tych form działalności, które nie zostały objęte przepisami szczególnymi określonymi przez Wspólnotę, i nie ma on wpływu na zobowiązania państw członkowskich lub przedsiębiorstw wynikające z Traktatu lub z takich przepisów szczególnych.

Artykuł 5

1. W odniesieniu do przejrzystości, o której mowa w art. 1 ust. 1, niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do stosunków finansowych między organami publicznymi a:

- a) przedsiębiorstwami publicznymi, w zakresie usług, których świadczenie nie będzie miało zauważalnego wpływu na handel między państwami członkowskimi;
- b) bankami centralnymi;
- c) publicznymi instytucjami kredytowymi, w zakresie depozytów środków publicznych umieszczonych w tych instytucjach przez organy publiczne na normalnych zasadach związanych z obrotem gospodarczym;
- d) przedsiębiorstwami publicznymi, których całkowite roczne obroty netto w okresie dwóch lat poprzedzających przekazanie im lub wykorzystanie przez nie funduszy określonych w art. 1 ust. 1 wyniosły mniej niż 40 milionów EUR. Jednakże dla publicznych instytucji kredytowych za próg ten uznaje się sumę bilansową w wysokości 800 milionów EUR.

2. W odniesieniu do przejrzystości, o której mowa w art. 1 ust. 2, niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

- a) przedsiębiorstw, w odniesieniu do usług, których świadczenie nie będzie miało zauważalnego wpływu na handel między państwami członkowskimi;
- b) przedsiębiorstw, których całkowite roczne obroty netto w okresie dwóch lat poprzedzających okres obowiązywania praw specjalnych lub wyłącznych, przyznanych im przez państwo członkowskie zgodnie z art. 86 ust. 1 Traktatu lub w którym powierzone zostało im świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym zgodnie z art. 86 ust. 2 Traktatu wyniosły mniej niż 40 milionów EUR; natomiast dla publicznych instytucji kredytowych za próg ten uznaje się sumę bilansową w wysokości 800 milionów EUR;
- c) przedsiębiorstw, którym powierzone zostało świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym zgodnie z art. 86 ust. 2 Traktatu, jeśli otrzymywana przez nie rekompensata, w dowolnej formie, została ustalona na dany okres w wyniku zastosowania otwartych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie zapewnią, aby informacje dotyczące stosunków finansowych, o których mowa w art. 1 ust. 1, były przechowywane i dostępne Komisji przez okres pięciu lat od zakończenia roku obrotowego, w którym fundusze publiczne udostępnione były danym przedsiębiorstwom. Jednakże w przypadku wykorzystywania tychże funduszy w późniejszym roku obrotowym okres pięciu lat biegnie od końca tego kolejnego roku obrotowego.

2. Państwa członkowskie zapewnią, aby informacje dotyczące struktury finansowej i organizacyjnej przedsiębiorstw, o których mowa w art. 1 ust. 2, były przechowywane i dostępne Komisji przez okres pięciu lat od zakończenia roku obrotowego, do którego się odnoszą.

3. Państwa członkowskie dostarczą Komisji, jeśli uzna to za niezbędne, informacji określonych w ust. 1 i 2 wraz z niezbędnymi informacjami źródłowymi, zwłaszcza dotyczącymi realizowanych celów.

Artykuł 7

Komisja nie ujawnia takich informacji dostarczonych jej na podstawie art. 6 ust. 3, jakie objęte są obowiązkiem tajemnicy zawodowej.

Akapit pierwszy nie stanowi przeszkody dla opublikowania ogólnych informacji bądź badań, które nie zawierają informacji odnoszących się do poszczególnych przedsiębiorstw publicznych, do których stosuje się niniejszą dyrektywę.

Artykuł 8

1. Państwa członkowskie, w których przedsiębiorstwa publiczne działają w sektorze wytwórczym, rokrocznie dostarczą Komisji informacje finansowe, jak określono w ust. 2 i 3, zgodnie z harmonogramem zawartym w ust. 5.

2. Informacje finansowe wymagane od każdego przedsiębiorstwa publicznego działającego w sektorze wytwórczym i zgodnie z ust. 4 są to: sprawozdanie roczne i roczne sprawozdania finansowe, zgodnie z definicjami dyrektywy Rady 78/660/EWG⁽¹⁾. Roczne sprawozdania finansowe i sprawozdanie roczne obejmują bilans oraz rachunek zysków i strat, przypisy objaśniające wraz z zasadami rachunkowości, deklaracje dyrektorów, a także sprawozdania z działalności i według segmentów. Ponadto należy dostarczyć protokoły zebrań udziałowców i wszelkie inne stosowne informacje.

Wymagane sprawozdania należy dostarczyć dla każdego przedsiębiorstwa publicznego oddzielnie, jak również dla holdingów lub spółek holdingowych, które konsolidują kilka przedsiębiorstw publicznych, w takim zakresie, w jakim ich skonsolidowana sprzedaż pozwala na zakwalifikowanie ich działalności jako „wytwórczej”.

3. Należy dostarczyć następujące szczegółowe informacje, oprócz tych określonych w ust. 2, jeżeli nie są one ujawnione w sprawozdaniu rocznym i rocznych sprawozdaniach finansowych każdego przedsiębiorstwa publicznego:

a) wniesienie kapitału akcyjnego lub funduszy quasi-kapitałowych podobnych pod względem charakteru do udziałów zwykłych, określając warunki ich wniesienia (akcje zwykle,

uprzywilejowane, odroczone lub zamienne oraz oprocentowanie; związane z nimi dywidendy lub prawa do zamiany);

b) bezzwrotne dotacje lub dotacje podlegające zwrotowi jedynie w określonych okolicznościach;

c) przyznanie przedsiębiorstwu wszelkich kredytów, w tym przekroczenia limitu kredytowego oraz zaliczkowych wypłat zastrzyków kapitałowych, z wyszczególnieniem oprocentowania i warunków udzielenia kredytu, zabezpieczenia udzielonego kredytodawcy przez przedsiębiorstwo otrzymujące kredyt;

d) gwarancje przyznane przedsiębiorstwu przez organy publiczne w związku z finansowaniem długu (z określeniem warunków i opłat, jakie przedsiębiorstwo płaci za te gwarancje);

e) wypłacone dywidendy i zatrzymane zyski;

f) wszelkie inne formy interwencji państwa, w szczególności umorzenie należności przedsiębiorstwa publicznego wobec państwa, w tym również między innymi spłatę kredytów, dotacji, podatków dochodowych od firm lub podatków o charakterze socjalnym i wszelkich podobnych opłat.

Kapitał akcyjny, o którym mowa w lit. a), obejmuje kapitał akcyjny wniesiony bezpośrednio przez państwo oraz wszelki otrzymany kapitał akcyjny wniesiony przez publiczną spółkę holdingową lub inne przedsiębiorstwo publiczne, w tym instytucje finansowe, wewnątrz lub spoza tej samej grupy. Zawsze należy sprecyzować, jaka jest relacja między dostarczającym środki finansowe a ich odbiorcą.

4. Informacje wymagane w ust. 2 i 3 są dostarczane przez wszystkie przedsiębiorstwa publiczne, które w ostatnim roku obrotowym osiągnęły obrót powyżej 250 milionów EUR.

Powyższe wymagane informacje są dostarczane oddzielnie przez każde przedsiębiorstwo publiczne, włączając te zlokalizowane w innych państwach członkowskich, i zawierają, gdzie stosowne, szczegóły wszystkich transakcji wewnętrznych lub zawartych między różnymi przedsiębiorstwami publicznymi, jak również bezpośrednich transakcji przeprowadzanych między przedsiębiorstwem publicznym a państwem.

Niektóre przedsiębiorstwa publiczne dzielą swoją działalność między kilka przedsiębiorstw odrębnych z prawnego punktu widzenia. W przypadku takich przedsiębiorstw Komisja zgadza się na przyjęcie jednego skonsolidowanego sprawozdania. Konsolidacja powinna odzwierciedlać rzeczywistość gospodarczą grupy przedsiębiorstw działających w tym samym lub ściśle powiązanych ze sobą sektorach. Nie uznaje się za wystarczające skonsolidowanych sprawozdań dotyczących holdingów o różnicowanym i czysto finansowym charakterze.

⁽¹⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 11.

5. Informacje wymagane na mocy ust. 2 i 3 należy dostarczać Komisji raz w roku.

Informacje należy dostarczyć w ciągu 15 dni roboczych, licząc od daty opublikowania sprawozdania rocznego danego przedsiębiorstwa publicznego. W żadnym przypadku, w szczególności w odniesieniu do przedsiębiorstw, które nie publikują sprawozdań rocznych, wymagane informacje nie mogą być dostarczone później niż w dziewięć miesięcy po zakończeniu roku obrotowego w danym przedsiębiorstwie.

6. W celu umożliwienia oszacowania liczby firm objętych tym systemem sprawozdawczym, państwa członkowskie dostarczają Komisji wykaz przedsiębiorstw, które podlegają niniejszemu artykułowi, oraz ich obroty. Wykaz jest uaktualniany do dnia 31 marca każdego roku.

7. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wszelkie dodatkowe informacje, jakie uzna ona za niezbędne w celu dokonania dokładnej oceny przedstawionych danych.

Artykuł 9

Komisja regularnie informuje państwa członkowskie o skutkach działania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 10

Dyrektywa 80/723/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku I część A, zostaje uchylona, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie 20 grudnia 2006 r.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

UCHYLONA DYREKTYWA I JEJ KOLEJNE ZMIANY

(określone w art. 10)

Dyrektywa Komisji 80/723/EWG	(Dz.U. L 195 z 29.7.1980, str. 35)
Dyrektywa Komisji 85/413/EWG	(Dz.U. L 229 z 28.8.1985, str. 20)
Dyrektywa Komisji 93/84/EWG	(Dz.U. L 254 z 12.10.1993, str. 16)
Dyrektywa Komisji 2000/52/WE	(Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 75)
Dyrektywa Komisji 2005/81/WE	(Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 47)

CZĘŚĆ B

LISTA TERMINÓW PRZENIESIENIA DO PRAWA KRAJOWEGO

(określonych w art. 10)

Dyrektywa	Termin przeniesienia
80/723/EWG	31 grudnia 1981 r.
85/413/EWG	1 stycznia 1986 r.
93/84/EWG	1 listopada 1993 r.
2000/52/WE	31 lipca 2001 r.
2005/81/WE	19 grudnia 2006 r.

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 80/723/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 2 zdanie wprowadzające
Artykuł 2 ust. 1 lit. a)	Artykuł 2 lit. a)
Artykuł 2 ust. 1 lit. b)	Artykuł 2 lit. b) akapit pierwszy
Artykuł 2 ust. 1 lit. c)–f)	Artykuł 2 lit. c)–f)
Artykuł 2 ust. 1 lit. g) słowa wprowadzające	Artykuł 2 lit. g) słowa wprowadzające
Artykuł 2 ust. 1 lit. g) tiret pierwsze	Artykuł 2 lit. g) ppkt (i)
Artykuł 2 ust. 1 lit. g) tiret drugie	Artykuł 2 lit. g) ppkt (ii)
Artykuł 2 ust. 1 lit. g) tiret trzecie	Artykuł 2 lit. g) ppkt (iii)
Artykuł 2 ust. 2 zdanie wprowadzające	Artykuł 2 lit. b) akapit drugi zdanie wprowadzające
Artykuł 2 ust. 2 lit. a)	Artykuł 2 lit. b) akapit drugi ppkt (i)
Artykuł 2 ust. 2 lit. b)	Artykuł 2 lit. b) akapit drugi ppkt (ii)
Artykuł 2 ust. 2 lit. c)	Artykuł 2 lit. b) akapit drugi ppkt (iii)
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 3a	Artykuł 4
Artykuł 4	Artykuł 5
Artykuł 5	Artykuł 6
Artykuł 5a ust. 1	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 5a ust. 2 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 8 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 5a ust. 2 akapit pierwszy ppkt (i)	Artykuł 8 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 5a ust. 2 akapit drugi zdanie wprowadzające	Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
Artykuł 5a ust. 2 akapit drugi ppkt (ii)	Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 5a ust. 2 akapit drugi ppkt (iii)	Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 5a ust. 2 akapit drugi ppkt (iv)	Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy lit. c)
Artykuł 5a ust. 2 akapit drugi ppkt (v)	Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy lit. d)
Artykuł 5a ust. 2 akapit drugi ppkt (vi)	Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy lit. e)
Artykuł 5a ust. 2 akapit drugi ppkt (vii)	Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy lit. f)
Artykuł 5a ust. 3 akapit pierwszy	Artykuł 8 ust. 4 akapit pierwszy
Artykuł 5a ust. 3 akapit drugi zdanie pierwsze	Artykuł 8 ust. 4 akapit drugi
Artykuł 5a ust. 3 akapit drugi zdanie drugie	Artykuł 8 ust. 3 akapit drugi zdanie pierwsze
Artykuł 5a ust. 3 akapit drugi zdanie trzecie	Artykuł 8 ust. 3 akapit drugi zdanie drugie
Artykuł 5a ust. 3 akapit drugi zdanie ostatnie	Artykuł 8 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 5a ust. 3 akapit trzeci	Artykuł 8 ust. 4 akapit trzeci

Dyrektywa 80/723/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 5a ust. 4 akapit pierwszy	Artykuł 8 ust. 5 akapit pierwszy
Artykuł 5a ust. 4 akapit drugi	Artykuł 8 ust. 5 akapit drugi
Artykuł 5a ust. 4 akapit trzeci	Artykuł 8 ust. 6
Artykuł 5a ust. 5	—
Artykuł 5a ust. 6	Artykuł 8 ust. 7
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 7 akapit pierwszy
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 7 akapit drugi
Artykuł 7	Artykuł 9
Artykuł 8	—
—	Artykuł 10
—	Artykuł 11
Artykuł 9	Artykuł 12
—	Załącznik I
—	Załącznik II